

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

15 יול 2015
3535-10-14

תת"ע 3535-10-14 מדינת ישראל נ' ברכה

השופט דן סעדון

מאשימה מדינת ישראל

- נגד -

נאשמים יעקב ברכה
ע"י עו"ד אבולעפיה

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

1. נגד הנאשם נרשמה הודעת תשלום קנס המייחסת לו עבירה של שימוש בטלפון נייד ללא דיבורית בעת תנועת הרכב. הנאשם כפר במיוחס לו.

2. במסגרת פרשת התביעה העידו 2 שוטרים. השוטרת ורד אבידן- פסח, עורכת הדוח ובן זוגה למשמרת השוטר אדהם חרב (להלן בהתאמה: "השוטרת" ו-"השוטר"). בעדותה טענה השוטרת כי נסעה עם ניידת על רחוב יגאל אלון באור יהודה, מרחק משמעותי לפני כיכר המאפשרת פנייה לשד' בר לב. בכיוון נסיעת הניידת היו 2 נתיבי נסיעה שהתמזגו בנקודה מסוימת לכלל נתיב אחד. במועד הרלוונטי הבחינה השוטרת

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

ברכב שעצר בנתיב השמאלי מבין 2 הנתיבים, סמוך לנקודת המיזוג בין הנתיבים (להלן: "הרכב הראשון"). הניידת נעצרה והשוטרת הבחינה כי הנהג אוחז טלפון נייד. הנהג נשאל מדוע הוא מחזיק בידו טלפון, השיב כי הוא מחפש רחוב מסוים והצטווה להמשיך בנסיעה. לטענת השוטרת, לא ראתה באותו מקרה בסיס לרישום דוח לנהג הרכב הראשון. או אז, הבחינה השוטרת במראת התשקיף בניידת ברכב הנאשם מגיע מאחור כאשר הוא אוחז בידו טלפון נייד ומצלם באמצעותו, תוך כדי תנועת הרכב (ע' 7 ש' 5-6). לאחר דין ודברים במהלכם הטיח הנאשם בשוטרת כי תיעד אותה מבצעת עבירה נרשמה לנאשם הודעת תשלום קנס נשוא הדין.

3. השוטר העיד אף הוא. בעדותו ציין כי הניידת הגיע אל הכיכר. השוטרת עצרה אזרח והעירה לו על עבירה שביצע ואז זיהתה השוטרת את הנאשם מחזיק טלפון בידו. השוטר לא היה יכול לומר היכן במדויק התנהל הדין ודברים בין השוטרת לבין נהג הרכב הראשון אם כי הוא סבר שהדבר היה בכיכר (ע' 13 ש' 6-7). השוטר ציין כי לא הבחין בנאשם מבצע את העבירה המיוחסת לו או מהיכן הגיע הנאשם. לדבריו הבחין לראשונה ברכב הנאשם כאשר זה עמד מול הניידת והנאשם הטיח בשוטרת כי ביצעה עבירת תנועה.

4. במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם. הנאשם אישר כי צילם את השוטרת מבצעת עבירת תנועה של חסימת נתיב אולם התייעוד בוצע כאשר מנוע הרכב מונע והרכב סטטי.

דין והכרעה

5. לאחר ששקלתי את העדויות בתיק זה הגעתי למסקנה כי יש לזכות את הנאשם ולו מחמת הספק.

6. תחילה יש להבהיר כי הגם ששני שוטרים היו שותפים במקרה זה לאכיפה הרי שגרסת המאשימה בנוגע לביצוע העבירה המיוחסת לנאשם מבוססת אך ורק עד עדותה של השוטרת והמסמכים שרשמה שכן אין חולק כי השוטר לא הבחין בביצוע העבירה. כאשר מדובר בהרשעה המבוססת על עדות יחידה, חובה על בימ"ש להזהיר עצמו ולבחון ביתר קפדנות את הגרסה עליה מבוקש להשתית הרשעה בפלילים. בדיקה של גרסת השוטרת והשוואתה לגרסת השוטר ואף למסמכים שהשוטרת עצמה ערכה מעלים תמיהות באופן כזה שלא ניתן לקבוע לאורם כי ניתן לסמוך על גרסה זו – כעדות יחידה – לצורך הרשעה בפלילים.

7. בחינת גרסתה של השוטרת תיערך ביחס לארבע סוגיות שידונו להלן: הראשונה, היכן הבחינה השוטרת בנאשם מבצע עבירה?; השנייה, מדוע לא נרשם לנהג הרכב הראשון דוח על שימוש במכשיר טלפון נייד; השלישית, מצב כלי הרכב בזירה בעת שהשוטרת הבחינה, לטענתה, בנאשם מבצע את העבירה המיוחסת לו; הרביעית, האם השוטרת הבחינה בנאשם כאשר הוא עושה שימוש בטלפון ומהו השימוש בו הבחינה?

מיקום ביצוע העבירה על ידי הנאשם –

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

8. השוטרת טענה בעדותה כי הבחינה בביצוע העבירה על שדרות יגאל אלון, מרחק רב לפני הכיכר המאפשרת פנייה לשד' בר לב. השוטר, שותפה של השוטרת למשמרת, ציין לעומת זאת כי הניידת הגיעה אל הכיכר ושם נערכה השיחה בין השוטרת לנהג הרכב הראשון (ע' 13 ש' 6-7).

ההסבר לאי רישום דוח לנהג הרכב הראשון

9. במזכר אותו ערכה השוטרת צוין כי הבחינה בנהג הרכב הראשון אוחז טלפון ועושה בו שימוש לצורך ניווט. גם בעדותה טענה השוטרת כי מדובר במכשיר טלפון: "הבחנתי שהנהג אוחז בידו טלפון סלולרי... שאלתי אותו מדוע הוא מחזיק טלפון ביד..". (ע' 3 ש' 29-32). עדות זו תאמה את עדותו של השוטר שציין דברים דומים (ע' 13 ש' 11). לעומת זאת, במקום אחר בעדותה מסרה השוטרת גרסה אחרת ולפיה "יש את מכשיר הג' פי אס שהוא מכשיר ניווט ויש טלפון. מדובר באותו מקרה במכשיר ג' פי אס ייעודי ולא בטלפון נייד" (ע' 5 ש' 23-24; ההדגשות אינן במקור). כיצד הפך מכשיר הטלפון של נהג הרכב הראשון ל"מכשיר ג' פי אס ייעודי"? תשובה לשאלה זו לא ניתנה.

מצב הרכבים עובר להבחנה בביצוע העבירה על ידי הנאשם

10. על פי האמור בהודעת תשלום קנס, בעת שהבחינה השוטרת בנאשם מבצע עבירה היה הרכב הראשון לפני הניידת ואילו רכב הנאשם הגיע מימין לניידת ("מבחינה ברכב שמימיני עם מכשיר סלולרי בידו הימנית כאשר יש עוד רכב לפניי שעוצר את התנועה ומדבר עמי ושואל אותי לגבי רחוב שחפש.."). בעדותה בבית המשפט השתנו פני הדברים. השוטרת ציינה כי הרכב הראשון היה לשמאלה ולא לפניה, כפי שצוין בדוח ("הוא היה לשמאלי ולא לפניי" (ע' 11 ש' 10)). בנוגע לאופן הגעת הנאשם סמוך לניידת ציינה השוטרת בעדותה כי רכב הנאשם הגיע משמאלה ולא מימינה כפי שציינה בהודעת תשלום הקנס ("תוך כדי שהערתי לו ושחררתי אותו בפועל הרכב הראשון נסע ותוך כדי אני רואה רכב מזגזג ועמד ליד הניידת שלי משמאלה" (ע' 7 ש' 8-9) וכן "אני אומרת שאני התכוונתי לרכב שבא מקדימה שחררתי אותו ואז הנאשם בא משמאלי" (ע' 10 ש' 8-9)).

זאת ועוד: בהודעת תשלום הקנס צוין כי השוטרת הבחינה בנאשם מבצע את העבירה בעת שהרכב הראשון חסם את התנועה שעה שנהג רכב זה שוחח עם השוטרת. לעומת זאת, מעדות השוטרת בבית המשפט עולה כי השוטרת "שחררה" את נהג הרכב הראשון והוא נסע לדרכו בעת שהשוטרת הבחינה בנאשם מבצע את העבירה ועל כן לא היה נהג הרכב הראשון יכול לחסום את התנועה, כפי שציינה השוטרת בהודעת תשלום הקנס.

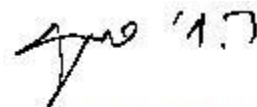
במה הבחינה השוטרת?

11. במזכר מציינת השוטרת כי הביטה במראת התשקיף וראתה את הנאשם מגיע "בנהיגה פרועה כשבידו הימנית מכשיר נייד צמוד לחזהו.. במהלך נסיעתו לכיוון הניידת הנ"ל צעק לעברי "עכשיו עצרת מישהו ואני צילמתי אותך עושה עבירה" ומבלי שאתייחס לדבריו הערתי לו על נסיעתו עם מכשיר נייד כאשר הרכב בתנועה". במזכר ובהודעת תשלום הקנס לא מוזכר מהו "השימוש" – מעבר להחזקת מכשיר הטלפון - שעשה הנאשם בטלפון הנייד שבו הבחינה השוטרת לטענתה. מזכיר כי ההלכה המנחה בסוגיה זו קובעת כי " [ש] עיון בתקנה בכללותה, על כל מרכיביה ויסודותיה, מחייב להגיע למסקנה

שהאיסור הוא להשתמש בטלפון, כלומר, לדבר בו, לשלוח ולקרוא מסרונים, לשחק בו, או אף להשתמש באפליקציות כגון G.P.S, אך לא לשאתו בלבד" (עפ"ת (ת"א) 9847-04-13; תומר ברין נ' מדינת ישראל). עדות השוטרת בבית המשפט אינה תורמת באופן משמעותי לשיפור המצב בנקודה זו. השוטרת מציינת בעדותה כי "ראיתי את הנאשם מגיע עם הטלפון ביד שלו. אני חשבת שהוא מדבר" (ע' 5 ש' 15-16). לשון אחר, מדובר בסברה ולא בעובדה וברור כי השוטרת אינה יכולה להעיד על סברות. במקום אחר בעדות השוטרת ציינה "הוא צילם באמצעות הטלפון הנייד תוך כדי תנועת הרכב" (ע' 7 ש' 5-6). מכיוון שהשוטרת לא ציינה במסמכים אותם ערכה כי הבחינה בנאשם כשהוא מצלם באמצעות מכשיר הטלפון הרי שגרסתה בעניין זה – שהוא לב ליבה של העבירה – מהווה גרסה כבושה שמשקלה נמוך משלא הובא כל הסבר לכבישתה. השוטר לא הבחין בביצוע העבירה ואין ביכולתו למסור פרטים בעניין. הנאשם עצמו העיד, וגרסתו לא נסתרה, כי אכן תיעד במצלמה מה שמהווה, לשיטתו, עבירת תנועה שעבר נהג הניידת אולם זאת שעה שהרכב סטטי ומונע.

12. הצטברותה של "מאסה הקריטית" של תמיהות העולות מגרסת השוטרת עליה מבוסס, מהותית, האישום נגד הנאשם וההקפדה היתרה בה מחויב בית המשפט לבחון את ראיות המאשימה בהיות העדות עליה מבוססת הטענה לביצוע העבירה עדות יחידה, אינני רואה מנוס בנסיבות זולת זיכוי של הנאשם בדין מחמת הספק. נוכח מסקנתי האמורה לא מצאתי להידרש ליתר הטענות שהעלתה ההגנה כטעמים חלופיים לזיכוי של הנאשם בדין.

ניתנה היום, 19.7.15 בהיעדר הצדדים

דן סעדון, שופט